

Juhalle Jyskälä oli taas pettymys

Maailmanmestari Juha Kankkusele Jyväskylän Suurajot oli jälleen pettymysten ralli. Kankkunen voitti kaikki päätöspäivän kahdeksan erikoiskoetta, mutta himoitu yleiskilpailun voitto jäi yli yhdeksän minuutin päähän. Viidennestä sijasta oli sentään se lohtu, että mies sai kahdeksan MM-pistettä ja nousi MM-johtoon tasapistein Markku Alenin kanssa.

Ei ihme, ettei Kankkunen viihtynyt pitkään maalipaikalla. Vain sen verran, että yleisö sai nähdä suosikkinsa viikuttavan ja lausuvan muutaman sanan.

"Ongelmia tosiaan oli, viikko meni, jos ne kaikki luettelisi. Jäipähän vielä joitain tavoitteita saavuttamatta."

Päätöspäivänä Kankkusen kiikarissa oli Per Eklund. Ero supistui pätkä pätkältä, mutta matka loppui kesken.

"Kyllä Pärre niin kovaa ajaa ja on vanha kettu Suurajoissa, ettei sitä oteta helposti kiinni", Kankkunen tunnusti.

mieltä.

"Onhan se jo lehdistäkin ollut, että aion ajaa myös San Remon", Kankkunen heitti.

Ennen kilpailukauden alkua julkisuuteen annettiin sellaisia tietoja, että kaikki Lancia-tallin kuljettajat ajavat seitsemän MM-rallia. Kankkusella on nyt koossa jo kuusi, joten tiedot ovat ristiriitaisia - varsinkin kun vain viisi rallia ajanut Alen epäili, ettei Kankkusta San Remossa nähdä.

Nopeasti pois ja löylyihin

Kankkunen ei ehtinyt jäädä selvittämään ristiriitaisia tietoja. Hän painui viimevuotiseen tapaan välittömästi kotiinnsa Laukaaseen ja löylyihin. Saunakaverina oli ilmeisesti Pekka-isä.

Pekka oli poikaansa vastassa erikoiskoe 45:n jälkeisessä huollossa. Ensimmäinen puheenaie ei ollut ralli vaan hyvä sää.

"P.....e, olisipa ollut hyvä päivä lähteä metsästämään", Juha puuskahti.

Saunan lauteilla puhuttiin varmasti sitten jo muustakin riistasta kuin sorsista. Esimerkiksi MM-mitalin väristä.

San Remo ja RAC

Ennen Suurajoja veikkattiin, että Kankkunen osallistuu enää kauden viimeiseen MM-osakilpailuun. Englannissa ajettavaan RAC-ralliin, eikä lähde San Remoon, joka on toiseksi viimeinen osakilpailu. Mies itse oli kuitenkin toista

Juha Kankkunen vilkutti Laajavuoren yleisölle, lausui pari kommenttia ja häipyi sitten Laukaan löylyihin.

Matti Turpeinen

Säännöt ovat latistaneet MM-ralleja

Kaksi samantyyppistä mestaria: Markku Alen ja Alessandro Fiori.

Tämän vuoden -87 alusta voimaan tulleet rallisäännöt ovat latistaneet MM-ralleja. Kilpailukykyisiä autoja on vain yhdellä tallilla. Tallien välistä sähköä kilpailua ei synny.

Kuljettajat pitävät nykyautoja mopoina aikaisempiin B-ryhmän ohjuksiin nähden. Yleisökään ei pidä hidastelusta erikoiskokeilla. Sora ei lennä oikealla tavalla. Järjestäjät huokailevat kiristyneiden turvallisuusmääräysten kanssa.

Eläkö MM-ralli välivuot-taan?

Rallin MM-arvosta ajetaan A-ryhmän säännöin. Autot ovat hiukan paranneltuja vakioautoja. Vuoden alusta mukaan yritti viisi automerkkiä: Lancia, Mazda, Audi, Ford ja BMW. Näistä vain Lancia on osoittautunut kilpailukelpoiseksi.

Teknillisesti Mazda on ollut liian heikko ja Audi liian tehoton. Ei-nelivetoiset Ford ja BMW eivät ole voittaja-autoja soralla.

Myrtyneimpiä lausuntoja A-

ryhmästä on antanut Timo Salonen, joka on ehdottanut koko säännösten romuttamista.

Järjestäjä velvoittavat turvallisuusmääräykset. Keski-nopeudet erikoiskokeilla eivät saa ylittää 110 km/h. Mukana olleet huippukuljettajat tuomitsivat lähes yhdestä suusta Suurajojen järjestäjien tavan alentaa erikoiskokeiden nopeuksia keinotekoisin hidastein.

"Jyskälää on pidetty aiemmin soratien Grand Prix-kilpailuna. Toivottavasti hidasteet hävitetään ja palataan vanhaan", oli Alenin ytimekkä kommentti.

Yleisökään ei tunnu pitävän A-ryhmän säännöistä. Sora ei lennä entiseen tapaan. Autot suhahtavat ohi kuin sukksalilaan. Nyt tultiin pätkille muistissa viime vuoden rallijännitys. Jos se katoaa A-ryhmän myötä, alkaa yleisökato naker-taa rallien rahoitusta, kun sponsoreiden kiinnostus lajia kohtaan vähenee.

ERKKI PAKKINEN

Vinkkejä Vennamolle

Liikenneministeri Pekka Vennamo joutui sunnuntaina yhteen värikkään uransa eriskummallisimmista tilanteista. Jyväskylän Suurajojen suojelija ja rattimiehä ja päätti pelkistä mielenkiinnosta saapua voittajien lehdistötilaisuuteen. Eipä tiennyt Pekka, mihin uljaan olemuksensa tunki. Hänet istutettiin vastapäätä rallaajaintamaa, jolla oli kovat piipussa.

Tahtikuljettaja toisensa jälkeen tapatti ministeriä suoraan silmiin ja kertoi mielipiteensä suomalaisen poliisin tyylistä valvovasta liikennestä.

Puhetulva ei ollut pehmoim mahdollinen. Moiseista ryöpystä jopa Vennamon kaikenkuulleet korvat punettuivat.

□ □ □

Alustajana toimi Per Eklund, Ruotsi. Vilperimäinen Per oli joutunut matkapaikalla poliisien käsittelyyn. Virkavaltio oli huomannut, että rallaajan Audissa on tutkanpaljastin ja sen kiinnirepimisen yhteydessä ehtivät kainalot savuta molemmilta osapuolilta.

Eklund ei puolustellut tutkanpaljastimen käyttöä, mutta ihmetteli suomalaisen poliisin asennetta.

"Johan nyt on hitto. Muualla virkavaltio huolehtii siitä, että kilpailijat pääsevät siirtymään sujuvasti pikataipaleelta toiselle. He auttavat."

"Suomessa sen sijaan. Poliisit käyttävät pensaassa ja toivovat saavansa jonkun kiinni."

"Mitä suurempi tähti, sitä parempi."

□ □ □

Seuraavaksi puhemiehen tehtävät otti Ari Vatanen - kaveri joka ei normaalisti hymyään piilota eikä ääntään korota. Nyt Tuupovaarasta ponnistanut linatukka oli tuhtuneempi kuin koskaan, vihainen suorastaan.

Noin viidentoista minuutin puheessa hän kertasi oman sakoepisodin, arvosteli pikkumaista liikennevalvontaa ja kertoi suomalaisen poliisin huonosta maineesta ulkomailla.

Ripitys oli raju. Se antoi myös aiheita mietiskelyyn.

□ □ □

Vatanen vetosi ihmisten kanssakäymiseen ja yhteistyöhön. Ari kysyi, onko poliisin ainoa tehtävä tutkan virittäminen. Eikö tärkeintä olekaan liikkumisen sujuvuus ja joustavuus? Maitonaama ei halunnut poistaa sääntöjä. Niitä on yhteiskunnassa oltava. Mutta hän myönsi olevansa tavallinen maalaisjärjellä varustettu tienkäyttäjä, joka jättää omalle harkinnallekin tilaa.

Vatanen itse sai sakkonsa klo 3.45 aamuyöllä, tehtyään ensin

□ □ □

Liikennesaarna menossa. Puhevuorossa Markku Alen. Kuuntelijoina Ari Vatanen (oik.), Alessandro Florio, Ilkka Kivimäki ja Luigi Pirolo.

945 kilometriä pitkän harjoittelunkin. Hän kiipesi ylös Laajavuoren autiota mäkitietä, joka päättyy puumiin.

Paikalla ei ollut tutka. 100 km/h:n nopeusarvion poliisi teki Arin mukaan pelkän kuulohavainnon perusteella.

□ □ □

Koko juttu on useampiulokkeinen. On selvää, että rallaajien puheesta joku älähtää. Tämä joku kirjoittaa yleisönosastolle ja kysyy, mikä oikeus kuljettajilla on murista muutamasta sakkolapusta. Tai, että kuvittelevatko tähdet voivansa yksinoikeudella ajaa niin lujaa kuin huvittaa.

Mutta kun asetelma ei sittenkään ole näin mustavalkoina. Eivät Alen, Vatanen ja Eklund toivo itselleen mitään erityiskohtelua.

He toivovat ainoastaan kahta asiaa. Sitä, että poliisi MM-rallin aikana mieluummin auttaisi kuin kyttäisi heitä. Ja sitä, että suomalaista liikennevalvontasysteemiä harkittaisiin uudelleen.

□ □ □

Rallaajien haukkaama pala on iso. Liikenne on suomalaisille arka asia, jopa pyhä. Sen ympärillä tapahtuvat muutokset syntyvät vasta raskaiden neuvottelujen ja organisaatiokaavojen piirtämisen jälkeen.

On jännittävää seurata, miten Pekka Vennamo ristiryöpötykseen suhtautuu. Lepattivatko ministerin laheet enää yhtään salista poistumisen jälkeen.

□ □ □

Kahta mieltä rallaajien liikennesaarnasta voi olla. Täysin sitä ei voi hyväksyä. On näet muistettava suomalainen luonne. Me olemme erilaisia kuin ranskalaiset ja italialaiset. Valitettavasti tämän kansan liikennettä on valvottava eri tavalla, kovemmalla kädellä.

Eikä rallaajien takia voi lakiin lisäpykälää kirjoittaa.

□ □ □

Liikenneministeri Pekka Vennamo sai kosolti terveisä.

Ilkka Kulmala

Mutta toisaalta. Rallipolkujen kiitäjät ovat oikeassa. Suomalainen liikennevalvonta kannattaisi puida uudelleen. Me kaikki ruletissa pyörivät olemme ihmisiä ja teemme virheitä. Virkavallan pelko on omiaan vain lisäämään epävarmuutta, virheriskiä.

Yhteistyötä ja joustavuutta tulisi lisätä. Sakkoonsaakaan ei ehkä olisi aina tarpeen asentaa juuri siihen kohtaan, jossa autoilijan arvioidaan helpoimmin hairautuvan.

Viritettäkään se sen sijaan sille tieosuudelle, jossa nopeuden rikkominen arvioidaan vaarallisimmaksi.

Milloin sitten yhteistyö pelaa? Ehkä sitten, kun suomalainen liikenteessäkulkija kokee poliisin pikemminkin ystäväksi kuin viholliseksi.